

مسکو می‌خواهد روابط کامل با واشنگتن را از سر بگیرد

ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه اعلام کرد کشورش آماده‌گی دارد تا هر کاری که لازم است برای احیای روابط با آمریکا صورت دهد. پوتین گفت: اجازه بدهید تکرار کنم، ما از این واقعیت که راه آسانی را پیش نخواهیم داشت، می‌گذریم، اما ما آماده‌گی داریم هر کاری که از عهده‌مان بر می‌آید برای بازگرداندن روابط آمریکا و روسیه به وضعیت عادی و پایدار انجام دهیم. ما اظهارات مطرح شده توسط ترامپ را درباره احیای روابط میان روسیه و آمریکا شنیده‌ایم و در کم‌کم می‌کنیم که با توجه به این اندازه‌خنده‌دار شدن روابط میان روسیه و آمریکا، برای انجام این اقدام مسیری دشوار را پیش رو خواهیم داشت.

انتخابات آمریکا

جهان‌نگران امریکای ترامپ

باور کنید او رئیس‌جمهور شد

سارا معصومی

نزدیک، نزدیک، نزدیک تر نزدیک تر و سرانجام تمام شد: «رئیس‌جمهور دونالد ترامپ.» خبرنگاران غول‌های رسانه‌ای چندساعت‌تعلل کردند تا شاید نتیجه‌ای متفاوت را مخابره کنند، گویندگان اخبار در رسانه‌های تصویری دست دست کردند تا شاید خبر پیروزی نخستین رئیس‌جمهور زن آمریکا اعلام کنند. سقف شیشه‌ای که هیلازی کلینتون از آن سخن گفته بود ترک برداشت اما شکست‌سنت‌تکیه‌دان یک مرد بر کرسی ریاست‌جمهوری در ایالات متحده همچنان دست نخورده باقی ماند.

پایان رویا

هشتاد و دو سالگی، ۲۰۱۶ عصری رویایی برای هیلازی کلینتون رقم زد و ششینی تاریخی برای دونالد ترامپ، پوشش رسانه‌های مطرح آمریکایی و اروپایی از انتخابات آمریکا کم و بیش شبیه هم بود. جان‌پارای‌های سیاسی در انتخاب کلمات بروز پیدا می‌کرد. تمام گویندگان از عبارت «ششینی پس‌طولانی» استفاده کردند. تمام شواهد گویای از پیروزی هیلازی کلینتون می‌داد. نظرسنجی‌هایی گفته‌م‌ممکن نیست. پیش‌بینی مطرح‌ترین تحلیلگران آمریکایی و بین‌المللی این بود که ورق به سود او (Hie) بر نخواهد گشت. حتی خبرهای اقتصادی جهان هم دلالت بر این داشتند که برگ برنده در دستان خانمی است که تبار دم‌کرات‌ها، با این همه هشتاد و دو سالگی روز از ماه نوامبر به سه‌شنبه‌ای برای ترامپ بدل شد.

موج خبرها پشت سر هم از راه رسید و جالب آنکه از نخستین لحظه مقایسه انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۶ آمریکا با انتخابات خروج انگلیس از اتحادیه اروپا آغاز شد. گویا در ۲۰۱۶ همیشه فرستی برای تعادیل هست. چرا اتفاقی که در انگلیس رخ داد و همه را شکست داد در آمریکا نباید رخ می‌داد؟ نامزد جمهوریخواهان در جریان کمپین انتخاباتی‌اش به همه توهمین کرد بود: از سیاه‌پوستان تا همسایگانیک‌ها، از زنان معلولان، از دم‌کرات‌ها تا رهبران حزب خود. تهدید کرده بود که رقیب دم‌کرات خود را به زندان خواهد انداخت. همه عده‌ها دست به دست داده بود تا هیچ کس سونامی دونالد ترامپ را باور نکنند. از قام ۹ و ۱۱ هر بار کنار هم قرار گرفته‌اند برای آمریکایی‌ها تاریخ‌ساز شده‌اند. ۱۱ سپتامبر (نهمین ماه میلادی) ۲۰۰۱ که حادثه تروریستی رخ داد که پس از تمام‌جهاد‌های امنیتی و سیاسی آمریکا بر هم خورد تا ۹ نوامبر (یازدهمین ماه میلادی) ۲۰۱۶ که زلزله ظهور ترامپ شد فقط آمریکا که جهان را لرزاند.

نه‌فقط آمریکا بلکه سال‌ها زمان نیاز باشد تا مردم آمریکا و رهبران آنها بفهمند در روز انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۶ چه رخ داد؟ شیب باور عمومی نتیجه انتخابات آمریکا بسیار تند بود. دوربین‌ها به چهره‌های مهیبت و ماتم‌زده طرفداران هیلازی کلینتون که میدان همه‌چیز هویدا شد: رخنه شکست. در میان تصاویر اولیه، تصویر دختری مسلمان روسری بر سر که بر که «من به هیلازی رای می‌دهم» در دستش خشک شده بود و به نقطه‌ای نامعلوم خبره شده بود

گویای بلایی بود که بر سر آمریکا آمد. آن‌سوی میدان، تصاویر جوانانی بود که کلاه‌هایی بر سر گذاشته بودند که روی آنها نوشته شده بود: آمریکا را به روزهای اوج آن برگردانید. جوانان سفیدپوستی که سر مستانه فریاد می‌زدند: آمریکا، آمریکا، آمریکا.

ایندیدندت در مطلبی همین دو تصویر را کنار هم قرار داده و نوشته: این تصویر گویای شنی است که آمریکا تجربه کرد، زمانی که به دلیل اظهار نظرهای توهمین امیز دونالد ترامپ، به هیلازی رای داده بودند و نامید شدند، مرانی که به تمام توهمین‌ها و رفتارهای غیرمتعارف ترامپ، بله گفتند و او را بر مسند ریاست‌جمهوری نشاندند و حالا فقهه پیروزی سر داده‌اند.

سرگیجه سیاسی

شاخص‌های اقتصادی با بالا گرفتن زرمه پیروزی ترامپ جابه‌جایی را تجربه کردند حتی رهبرانی که از سر تا سر جهان به او با تم تبریک گفتند هم دودل بودند که در حال تبریک گفتن به مردی هستند که گفته اقتصادی به انتلاف‌های سنتی ندارد و به یکپارچگی فراترانتیکی هم فکر نمی‌کند. سفیر فرانسه در آمریکا در نخستین لحظه‌های اعلام آرام آرام نتایج در توپیت شخصی خود نوشت: «هن: تماشای جهان رویه‌رویم احساس سرگیجه می‌کنیم.» البته وی ساعتی بعد زمانی که دولت متبوعش مجبور شد به رئیس‌جمهور جدید آمریکا تبریک بگوید این توپیت را حذف کرد تا سندی باقی نماند از روز هشتم نوامبری که جهان رئیس‌جمهور آمریکا را به‌اکراه پذیرفت.

به کانادا بیاید

توپیت‌هایی که منتشر می‌شد طبع تلخ شکست و نامیدی را القامی کرد: عده‌های نتیجه را ترازدی خواندند؛ ترازدی که منجر به این شد که در همان ساعات اولیه اعلام تدریجی آرا، سایت‌های مربوط به پذیرش مهاجران از آمریکا با اختلال در کار رویه‌رو شوند. ایندیدندت بلافاصله گزارش‌های منتشر کرد که در آن به لیست شغل‌هایی اشاره شده بود که کانادا به آنها نیاز دارد و آمریکایی‌هایی که این پست‌ها را در اختیار دارند، می‌توانند با در دست داشتن مدارک کافی، پار و بنه بسته و جلاوی وطن کنند. پیش از این برخی از نتخبران عالم سیاست آمریکا هشدار داده بودند که اگر ترامپ رئیس‌جمهور شود در کشوری که او بر مسند قدرت نشی تکیه داده نخواهند ماند.

نه به ساختارهای سیاسی

برد دونالد ترامپ در تمام رسانه‌ها بی‌ار منفی به ساختارها تعبیر کردند. عده‌ای آن را شورش علیه ساختار سیاسی واشنگتن خواندند. برخی آن را ادامه جنبش اعتراضی پارتی خواندند که تصور می‌شود دفن شده‌است و عده‌ای آن را رای به خشونت تعبیر کردند. تحلیلگران اروپایی و آمریکایی در برنامه‌های زنده پشت سر هم از کلمه شوک استفاده کرده و تاکید داشتند که آمریکا به دگر دومی نیاز دارد. دگر دومی که فیلسوف نام‌آشنای جهان معاصر زیوک چند روز پیش از آن سخن گفته بود و تاکید کرده بود که اگر آمریکایی بود به ترامپ رای می‌داد تا در نتیجه این رای، احزاب دم‌کرات و

مجلس نمایندگان و اکثریت سنا، اوضاع در دیوان عالی نیز به نفع آنها است. درک ترامپ در میان جمهوریخواهان همواره سخت بود چه آن زمان که این حزب ۱۷ کاندید را برای این انتخابات بارگزیده بود اما تک‌تک آنها گعده را به ترامپ واگذار کردند تا ستارهای تلویزیونی از این پس آقای رئیس‌جمهور نامیده شود. امریکایی‌ها تمام اشتباه‌های ترامپ را بخشیدند، از گاف‌های سیاسی تا گناه‌های اخلاقی. همه را بخشیدند و به وی فرصت دیگری دادند. در شبکه‌های اجتماعی کتاب‌های ترامپ در خصوص اسرار موفقیت به عنوان برگ‌هایی که نشان می‌دهد وی از چه تبار و چه ریشه‌ای به کاخ سفید راه یافته دست به دست شده و اسباب تمسخر او را فراهم کرده‌است اما برخی از ناظران منصف می‌گویند که ترامپ از هیچ چیزی به اندازه شکست متفرغ نیست پس به هر تفرغی متوسل می‌شود تا موفق شود.

حسرت‌سندرز

هیلازی کلینتون، دونالد ترامپ، باراک اوباما، تکرار این اسامی در خیرها و تحلیل‌های هشتم نوامبر عادی به نظر می‌رسید اما در میان این هیاهوی خبری نام برنی سندرز به شکل شگفت‌انگیزی تکرار می‌شد. نگاه‌ها به سمت پیروزی از تبار دم‌کرات‌ها چرخیده بود که رقابت درون حزبی نزدیک‌ی را با هیلازی کلینتون تجربه کرد و بعد در میانه مسیر با وجود میل باطنی و با وجود اسرارهای جوانان پرشور آمریکایی برای ماندن در صحنه، پس از دیداری با باراک اوباما در کاخ سفید گفت که به نفع بانوی اول سنی می‌رود. سیاستمدار ضدسیستمی که انتقادهای جدی به سیستم دم‌کرات‌ها داشت اما برای حفظ اتحاد کنار نشست و گفت هر کاری می‌کند تا ترامپ رئیس‌جمهور شود. هشتم نوامبر سندرز دوباره بر سر زبان‌ها افتاد اما این بار با فسوس، حزب دم‌کرات سندرز را کنار زد تا هیلازی پیش‌تاز باشد و این شاید مهلک‌ترین اشتباه آنها بود. برخی تحلیلگران می‌گویند که اگر سندرز مانده بود و هیلازی کنار نشسته بود شاید نتیجه انتخابات متفاوت بود. سندرز در ست مانند ترامپ شعارهای ضدسیستم می‌داد و به همین دلیل بود که هم‌زمان با مشخص شدن نتیجه، کمپینی در توپیت و فضاهای مجازی به راه افتاد و از آن سندرز خواسته شد که برای انتخابات سال ۲۰۲۰ ثبت نام کند.

سندرز خرق عادت کرد که مقبول جوانانی افتاد که رویای تغییر را می‌دیدند اما هیلازی کلینتون مترادف خوبی نبود و توانست آرای بی‌زنی را به سید خود بریزد. ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا شد اما مخالفان وی سرسختانه امیدوار هستند که وی رئیس‌جمهور یک دوره‌ای باشد هر چند خوش در سخنرانی پیروزی ابراز امیدواری کرد که هشت سال در کاخ ریاست‌جمهوری باشد.

شکاف و شکاف

سفیدپوست‌هایی که زندگی سختی در آمریکا دارند به دلیل رای دادند، همان‌هایی که می‌خواهند آمریکا را از رنگین‌پوست‌ها پس بگیرند، همان‌هایی که می‌گویند مداخله سیاسی و امنیتی را در امور سایر کشورها را متوقف کنید و ژولوه اقتصادی به نفع معیشت ما را رهبری کنید. آنهایی که به شکل سنتی به دم‌کرات‌ها می‌دادند این بار از طبقه نخچه سیاسی در راسی که نه زبان سیاسی عامه مردم را می‌فهمد و نه زبان اقتصادی آنها را فاصله گرفتند. مردم به ترامپی رای دادند که مستقیماً در چشم آنها نگاه می‌کرد و از نیازهایشان بازبان خودشان سخن می‌گفت.

امریکایی‌ها شکاف، این تپتر، وجه مشترک بسیاری از رسانه‌های آمریکایی و اروپایی و حتی اسرانیلی بود. آمریکا چند شقه شد و در آینده‌های نامعلوم فرو رفت. هیلازی کلینتون در شب انتخابات به میان طرفداران خود نیامد و با تماس تلفنی با ترامپ گرفت، شکست را پذیرفت. این اقدام وی طرفدارانش را به خصوص در ایالت‌هایی که نامزد دم‌کرات‌ها در آن برنده شده بود، دلسرد کرد. طرفداران نخستین کاندیدای زن انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا که توانسته بود به مرحله نهایی راه پیدا کند با اعتراض‌هایی کوچک را رقم زدند. رای لاک خود فرو رفتند. نه فقط هیلازی و خسته از سیستم و به ستوه آمده از ساختارهایی که طبلی توخالی بود به غیرسیاستی‌ترین گزینه‌ها می‌دادند. نتیجه این انتخابات فقط نه به ساختار دم‌کرات‌ها یا رسانه‌های آمریکایی نبود بلکه نه به حزب جمهوریخواه بود که ترامپ را وصله‌ای ناچور می‌دانست.

امریکا سر تا پای جمهوریخواه

دویدن عقربه‌های ساعت که آغاز شد، مجری‌های برنامه‌های متفاوت خبری نیز این سوال را مطرح می‌کردند که رابطه پر تلاطم ترامپ با جمهوریخواهان از این پس چگونه خواهد بود؟ آیا جمهوریخواهان این برنده را در آغوش می‌کشند و وی را رئیس‌جمهور خود می‌خوانند یا باز هم فاصله‌ای می‌اندازند و می‌گویند: ما و ترامپ، انتخابات میسان دوره‌ای مجلس توافق دیگری با این آمریکا هم‌زمان برگزار شد و در نتیجه آن این پس جهان با امریکایی تاندندان ملیس به جمهوریخواهان ایستاده در اسر هر قدر ترویه‌رو خواهد بود. تمام جنبش‌ها به نفع جمهوریخواهان است: ساکنان کاخ سفید، اکثریت

بود؟ شاید هم نه. تمام پاسخ‌ها به یک جمله منتهی می‌شود: ترامپ با هر نامزد دیگری متفاوت بود. او از کلمات برطلمطراقی در گفت‌وگوهای روزمره‌اش و نه در مناظره‌های انتخاباتی استفاده نمی‌کرد. بی‌تقاب برای آندهندگان حرف زد. رسانه‌ها رفتارهایش را در تمام یک سال گذشته به تمسخر گرفتند، نتخگان سیاسی معلومات‌اندک وی را برانه‌های برای تاختر بر او کردند اما در نهایت این مرد موآنجی بود که همه را امیوت کرد. او راحت با رسانه‌ها سخن می‌گفت. مردی که ۷۰ سال تاجر بود در کوچی و خیابان می‌ایستاد و بارسانه‌ها حرف می‌زد. تمام مدت تلاش می‌کرد خود را ناچی معرفی کند. می‌گفت قربانی غول‌های رسانه‌ای است و این در حالی است که تمام آرزویش نجات دادن مردم آمریکاست. تاکید داشت که اگر رسانه‌های فاسد سخنان او را در دست منتقل کنند و دست از تخریب ناچونمردانه‌اش بردارند، مردم صدای حقانیت وی را خواهند شنید. رسانه‌ها تا آخرین لحظه مقابل او ایستادند اما مردم او را انتخاب کردند. نتیجه‌ای که باید آن را مرئی‌های برای اعتماد عمومی به رسانه‌ها در امریکا خوانند. مبارزه، کلمه‌ای بود که ترامپ به کرات در توپیت‌ها و سخنرانی‌هایش به آن اشاره می‌کرد و در نهایت هم پیروز این مبارزه شد. وی بارها بارها گفت من نه فقط با هیلازی که با فضای رسانه‌ای دروغگو و فاسد می‌جنگم.

از اوباما به ترامپ رسیدیم!

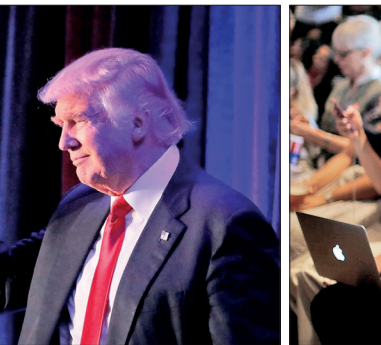
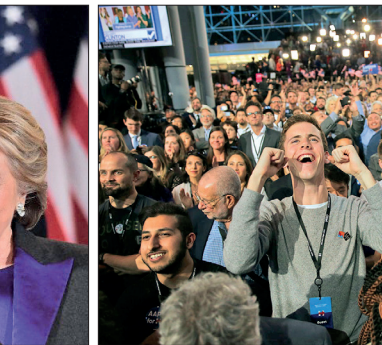
رسانه‌های مانند نیویورکسر، پیروزی ترامپ را یک ترازدی می‌دانند و می‌نویسند: نخستین او بر کرسی ریاست‌جمهوری یک اتفاق بیگانه در تاریخ سیاسی آمریکا و مرئی‌های برای لیبرال-دموکراسی است. در ۲۰ و زانو ۲۰۱۷، ما با نخستین رئیس‌جمهور سیاه‌پوست آمریکا مخالفتی می‌کنیم. شریف‌ترین رئیس‌جمهوری که تاریخ آمریکا به خود دیده بود، مردی با روحیه‌ای بخشنده که همه آنچه را که به دست آورده بود و شعارش برای برابری راه مردی تعارف می‌زند که خواهان سلطه سفیدپوست‌هاست را قبلت‌ها نمی‌توان به این اتفاق واکنشی جز خشم و تأسف نشان داد. از این پس باید خود را برای ای عجیب و غریب دیوان عالی مهیا کنیم. گنگره‌های که در دست راست‌هاست و رئیس‌جمهوری که نگاهش به زنان، اقلیت‌ها، حقیقت‌های علمی موجود، آزادی‌های فردی و شأن انسانی فاجعبار است. ترامپ، مردی است که نه فقط اوضاع با ترس بیرون رانده شدن می‌خوانند، مسلمانانی که دل‌های بسیاری در همین خاک آمریکا می‌کنند. مهاجرانی که از امشب با ترس بیرون رانده شدن می‌خوانند، مسلمانانی که کلیوس اخراج را می‌بینند و رنگین‌پوست‌هایی که از تکرار تجربه اپر تایید در سرزمینی که وعده آزادی به آنها داده بود، می‌لرزند.

مرگ امید مهاجران؟

آلاتیک در گزارشی در این خصوص می‌نویسد: نمی‌توان به نتیجه این انتخابات احترام گذاشت. می‌توان به کسانی که به ترامپ رای دادند احترام گذاشت چرا که آنها نه از بنیه بهتر و نه از بنیه بدتر هستند اما نمی‌توان به تصمیم آنها احترام گذاشت. به تصمیمی که مردی را رئیس‌جمهور کرد که اقلیت‌ها را مقصر تمام مشکلات ریز و درشت آمریکا می‌داند. مردی که خبرنگاران را برای انتشار اخبار موخده می‌کند، مردی که از استیفاش برای بازگرداندن حکم شکنجه با استیفاش سخن می‌گوید و مردی که وقتی طرفدارانش، مخالفانش را می‌زند هورا می‌کشد. به این رای نمی‌توان احترام گذاشت. امروز نمی‌توانیم بگوئیم که بهترین راهکار برای مبارزه با ترایمیز به راه‌افتاده چیست؟ اما این روزها باید به خانواده‌های مهاجرانی از امریکای لاتین یا خانواده مسلمانانی فکر کرد که در سکوت مقایل تلویزیون‌های خود نشسته‌اند و به این فکر می‌کنند که روزگار ریاست‌جمهوری ترامپ را چگونه بگذرانند.

هدیه‌ای سر بسته به جهان

از امروز دنیا خود را برای احترام گذاشتن به رای مردم آمریکا می‌کند. ترامپ، محبوب هیچ کدام از متحان سنتی آمریکا نبود و شاید تنها روسیه است که شیی آرام را تجربه می‌کند. اطراف ترامپ را خلتی جدی بر کرده است. اسامی شرسیده می‌شود اما هیچ کس نمی‌داند که وی اصلی‌ترین کرسی‌های دولتی را به چه کسانی خواهد داد؟ جمهوریخواهان هنوز تصمیمی برای در کنار ترامپ ایستادن ندارند و البته که او هم برای چیدن کابینه پر معیشت باید با هر حزبی‌هایش به خانواده‌ها گفت: نزدیک است آنجاست که حلقه اطراف وی را جمهوریخواهان سنتی بر کنند که جهان را به تند و تیزی جورج بوش می‌بینند. معاون وی کلکسیونر از سیاست‌های دست راستی و حتی بعضاً افراطی است و همین همراهی بوش وی در مشام نمی‌رساند. جهان از امروز با مردی رویه‌رو است که شعارهای تند و تیز بسیاری داده و کمتر کشوری از انتقادهایش در امان بوده است. می‌خواهستند روز هشتم نوامبر ۲۰۱۶ از شر نام دونالد ترامپ خلاص شوند اما این ترامپ است که با حضورش در کاخ سفید فصلی از گرفتاری‌های جدید را برای جهانی بس ملتعب آغاز می‌کند.

خبر آخر

باید به ترامپ یک شانس رهبری بدهیم

گروه جهان | هیلازی کلینتون روز گذشته برای نخستین بار بعد از شکست در انتخابات، در جمع هواداران خود سخنرانی کرد. او در سخنرانی خود تاکید کرد که در تماس تلفنی با آقای ترامپ به او تبریک گفته و پیشنهاد همکاری داده است. کلینتون در سخنرانی خود تاکید کرد: دونالد ترامپ قرار است رئیس‌جمهور ما باشد و باید به او شانس رهبری را بدیم. وی افزود: نتیجه انتخابات نشان داد که ما شکاف میان ملت آمریکا بسیار بیشتر از آن است که ما تصور می‌کردیم. وی خطاب به هواداران خود گفت: اینک نتوانست در انتخابات پیروز شود، «هناسف» است. خانم کلینتون در این گروه‌هایی از طرفداران خود تشکر کرد و گفت: از این مبارزات انتخاباتی احساس غرور می‌کنم.

نمایندگان سنی که از وی به عنوان معمار تحریم‌های ایران یاد می‌شود در این زمینه گفت: «با توافق اتمی ایران خداحافظی کنید. احتمال کمی وجود دارد که برجام باقی بماند زیرا شاید ترامپ تصمیمی عمدی برای پاره کردن برجام نداشته باشد. اگر ما با برجام همکاری می‌کنیم، باید به ایران را ترغیب به عقب‌گرد از برجام کند.» «آخاری گلدمن» از مقام‌های سابق وزارت خزانه‌داری آمریکا اما معتقد است که در صورت خروج آمریکا از برجام این واشنگتن است که مقصر شناخته می‌شود. اگر ما از برجام خارج شویم، این به بدترین وضع ممکن خواهد بود زیرا از یک سسو ایران از تمهدات خود دست برداشته و از سوبی دیگری ما نیز برای سقوط توافق سرزشت خواهیم شد.

تردیدهایی را درباره اینکه آیا آمریکا از توافق اتمی با ایران که تابستان گذشته آن را امضا کرد و اینکه این کشور با فاصله گرفتن از متحان، ایران را به طور بالقوه در ادامه امیالش رها خواهد کرد، ایجاد کرده است. ترامپ در ابتدا برای ورود به کاخ سفید مخالف برجام بود اما با سخنان خن و تقیضی او مشخص نیست که در این مسیر چگونه عمل می‌کند. ترامپ در جمع لابی‌های هوادار اسرائیل در آمریکا موسوم به «ایک» عنوان کرده بود که گزینه نخستش از بین بردن توافق با ایران است. اما در تضاد با این سخنان بعدها اعلام کرد که از بین بردن توافق مندرج در قطعنامه سازمان ملل متحد دشوار است.

«ریچارد فیفی» از مقام‌های سابق دولت اوباما حاضر در

برجام

سایه یک پیروزی بر حیات برجام

گروه دیپلماسی | سهم ایران در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا کمتر از روسیه بود اما انتخاب دونالد ترامپ، نامزد جمهوریخواهان به عنوان رئیس‌جمهور آینده آمریکا این وزنه را به سود آرامش مسکو تغییر داد. از نخستین ساعات این پیروزی، یک سواد در رسانه‌های بین‌المللی تکرار شد: برجام چه خواهد شد؟ خبرگزاری رویترز نخستین منبع خبری بود که تحلیل‌های کوتاهی در خصوص تاثیرپذیری توافق هسته‌ای ایران با ۱+۵ از انتخابات هیلازی کلینتون که تحلیلی که محور اصلی آن پایه‌های لرزان برجام پس از این پیروزی بود، رویترز در این خصوص، پیروزی نامزد جمهوریخواه ریاست‌جمهوری آمریکا را در تضاد با بقای برجام برشمرد. پیروزی ترامپ

در صورت خروج آمریکا

واشنگتن است که مقصر شناخته می‌شود

شکاف در جامعه

در میان تصاویر اولیه، تصویر دختری مسلمان «من به هیلازی رای می‌دهم» در دستش خشک شده بود و به نقطه‌ای نامعلوم خیره شده بود گویای بلایی بود که بر سر آمریکا آمد. جوانانی بودند که کلاه‌هایی بر سر گذاشته بودند که روی آنها نوشته شده بود: آمریکا را به روزهای اوج آن برگردانید. جوانان سفیدپوستی که سر مستانه فریاد می‌زدند: آمریکا، آمریکا، آمریکا.

تکیه تار د

این روزها باید به خانواده‌های مهاجرانی از امریکای لاتین یا خانواده مسلمانانی فکر کرد که در سکوت مقابل تلویزیون‌های خود نشسته‌اند و به این فکر می‌کنند که روزگار ریاست‌جمهوری ترامپ را چگونه بگذرانند. مبارزه، کلمه‌ای بود که ترامپ به کرات در توپیت‌ها و سخنرانی‌هایش به آن اشاره می‌کرد و در نهایت هم پیروز این مبارزه شد. وی بارها بارها گفت من نه فقط با هیلازی که با فضای رسانه‌ای دروغگو و فاسد می‌جنگم.

می‌خواستند

روز هشتم نوامبر ۲۰۱۶ ز شرم نام دونالد ترامپ خلاص شوند اما این ترامپ است که با حضورش در کاخ سفید فصلی از گرفتاری‌های جدید را برای جهانی بس ملتعب آغاز می‌کند